

Auca del Tió Solidari

1. Abridat, tapat fins dalt,
amb la llenya i la destrat,
torna a la masia, en Pere;
el plat a taula l'espera.
2. Prop del Torrent Canigó,
sent una mena d'olor.
A l'era del Mas Llobet
veu un fum gris i blanquet.
3. En Pere hi va a treure el nas,
perquè sap que és buit el mas.
A l'estable, s'hi veu gent,
però no gaire moviment.
4. Hi ha una petita foguera
i una parella al darrere.
També, sense fer renou,
jau una mula i un bou.
5. Fa un parell de passes més,
sent soroll dins el recés:
és el plor fluix d'un nadó,
sense menjar ni escalfor.
6. Gira cua en Pere, trist,
conspirós per allò que ha vist.
Uns sense, a ell li sobra.
Va i es posa mans a l'obra!
7. A la vora d'un bon foc,
força gent, no gaire lloc,
tothom està atrafegat
i s'hi veu com dorm un gat.
8. Hi ha gent que no ho passa bé,
cal roba i menjar també!
El bon Pere per dins pensa:
«seran fàcils de convèncer!»
9. La gent del carrer del Riu,
i dels horts de regadiu,
del carrer de la Muntanya...
tothom a ajudar s'afanya!
10. Del camí de Joncadella,
carretera de Basella,
siguin amics o contraris
ara tots són voluntaris.
11. Fa l'àvia de Can Canals,
botifarres en barrals;
un noi porta la gallina,
que grata sota l'alzina.
12. Amb mocadors de farcells,
guants, bufandes i capells
una nena va i rumia:
«i jo, de què em prendria?»
13. Sant Martí de Torroella
posa al foc una escudella.
La pallissa no té blat,
ja fa temps que l'han segat.
14. Però el pagès i la canalla
arreguen munts de palla;
els abrigarà del glaç
i els farà de matalàs.
15. Hi ha munts de llenya tallada
al mas de Vilatorrada.
Els branquillons curts d'alzines
els apilen fent feixines.
16. El masover i els vaillets
per la neu, fent caminets,
vénen a peu cap al poble
amb branques de fusta noble.
17. La masia de Can Pla
té el rebost ple a vessar.
Porta pots de confitures
i conserves de verdures.
18. A un noieta no el disgusta
donar el seu cavall de fusta,
mentre la nena barrina
portar-li la seva nina.
19. A l'era del Mas Llobet
la gent arriba a pleret.
Vénen amb les mans ben plenes
de les preuades ofrenes.
20. La parella de l'estable
davant d'aquest gest amable
que els ajuda a millor viure,
els ho paga amb un somriure.
21. El personal de la vila
a poc a poc ja desfila
i contempla amb molt d'orgull
la magnitud del recull.
22. Asseguts en un tronc llarg
que reposa al mig del parc,
recorden el que han donat
amb joia i felicitat.
23. I el tió que no està absent,
mentre escolta allò que sent,
moltes coses va cagant
per a la gent de Sant Joan.
24. Per aquest fet tan lloable
que va ocórrer en un estable,
per Nadal és tradició
que tots fem cagar el tió.

Joan Ros Vilaseca, 2012